Tevhid Kelimesi

Lâ ilâhe illallah

• Fazileti • Rükunları • Nakızları • Hakları
• Anlamı • Şartları • Gerektirdikleri • Tahkiki

Emrah Orhan Kurugöllü

kitap[illegible].com
tevhid ve sünnet

Allah Te'âlâ, gökleri ve yeri bu kelime için yaratmış, bizleri bu kelime için var etmiş, bütün rasûlleri bu kelimeyle göndermiş, bütün kitapları bu kelimeyle indirmişse insanlar bu kelime sebebiyle müminler ve kâfirler olarak ikiye ayrılmış ve bu kelime sebebiyle ebedi cennete veya ebedi cehenneme gireceklerse cihâd bu kelime için farz kılınmış, kılıçlar bu kelime için çekilmişse ve bu kelime sebebiyle bazı insanlar kanları, malları ve ırzları helâl olan düşmanlar olarak bellenip, bazıları da kanları, malları ve ırzları harâm olan kardeşler olarak kabûl edilecekse bütün mesele, bu kelimeyi öylece söylemekten ibâret olamaz.

دار التوحيد والسنة
tevhid ve sünnet

Orijinal Adı:
Tevhid Kelimesi: Lâ İlâhe İllallah

Yayına Hazırlık:
Tevhid ve Sünnet

Kapak:
Adamakıllı Ad Works & Prepress

Yayın No: 7

Baskı-Cilt:
Step Ajans Matbaacılık Ltd. Şti. Göztepe Mah. Bosna Caddesi No:11 Bağcılar- İstanbul Tel:(0212) 446 88 46

Birinci Baskı

Şubat 2014/Rabiu'l-Âhir 1435

Bütün Hakları Mahfuzdur.

TEVHİD VE SÜNNET YAYINEVİ

BURSA: Anadolu mah. Petrol sk. Pehlivan Apt. No: 11/3
Yıldırım/BURSA Tlf: (0224) 363 24 06

İSTANBUL: Ferhatpaşa mah. Karadeniz cad. 53
Ataşehir/İSTANBUL (0216) 31495 81

www.tevhidvesunnet.net

Tevhid Kelimesi
Lâ İlâhe İllallah

Yazar
Emrah Orhan Kurugöllü

SUNUŞ

Kendisinden başka hak ma bûd olmayan Rabbimi tevhîd ederek O'na hamd ederim.

Muvahhidlerin imâmı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e, onun ailesine, ashâbına ve kıyâmete kadar Tevhîd ve Sünnet ehli etbâına salât ve selâm ederim.

Tevhid kelimesi olan lâ ilâhe illallah, İslâm dininin aslı ve esasıdır. İslâm'a ve selâmet yurdu olan cennete girmenin anahtarıdır.

Bu kelime; anlamı, rükunları, şartları, gerekleri yani hakikati olmayan kuru bir sözden ibaret değildir. İslâm dînine girebilmek bu rükunları, şartları ve gerekleri yerine getirmeye, müslüman olarak kalabilmek de onu bozan şeylerden sakınıp uzak durmaya bağlıdır. Yoksa hiç kimse, anlamını bilmeden, rükunlarını gerçekleştirmeden, şartlarını ve gereklerini yerine getirmeden, kendisine müslüman demekle veya müslüman olduğunu hissetmekle, hatta Rabb olarak Allah'ı, dîn olarak İslâm'ı ve peygamber olarak Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'i bilmekle, dahası şehadet kelimesini söyleyerek, namaz kılıp zekât verip oruç tutup hacca gitmekle İslâm dînine girmiş olamaz. Bunları gerçekleştiren de onu bozan şeylerden uzak durmadıkça müslüman olarak kalamaz. Allah Te'âlâ, gökleri ve yeri bu kelime için yaratmış, bizleri bu kelime için var etmiş, bütün rasûlleri bu kelimeyle göndermiş, bütün kitapları bu kelimeyle indirmişse insanlar bu kelime sebebiyle müminler ve kâfirler olarak ikiye ayrılmış ve bu kelime sebebiyle ebedi

cennete veya ebedi cehenneme gireceklerse cihâd bu kelime için farz kılınmış, kılıçlar bu kelime için çekilmişse ve bu kelime sebebiyle bazı insanlar kanları, malları ve irzları helal olan düşmanlar olarak bellenip, bazıları da kanları, malları ve irzları harâm olan kardeşler olarak kabul edilecekse bütün mesele, bu kelimeyi öylece söylemekten ibâret olamaz.

Bu kelimeyi; rükunları, şartları, gerekleri yani hakikati olmayan bir sözden ve kuru bir telaffuzdan ibâret sanmak, en başta Allah Teâlâ'nın sonsuz hikmetine ta'n etmek olur.

Elinizdeki şu küçük kitapçık, işte bu büyük hakikati, Tevhid Kelimesi olan lâ ilâhe illallah'ı, onun ma'nâsını, rükunlarını, şartlarını, gerektirdiklerini ve onu bozan şeyleri öğretmek için hazırlanmıştır.

Kitapçığı, Tevhid ve Sünnet imamlarının eserlerinden derledim. Kısa, özet ve anlaşılır olmasına gayret ettim. Elbette ki taksîr de ettim, hata da ettim, kusur da ettim.

Yüce Rabbimden taksîrâtımı affetmesini, kusurlarımı setretmesini ve hatalarımı mağfiret etmesini dilerim. Bu kitapçığı, Tevhid ve Sünnet ehli için bir nûr ve bereket yapmasını, bu kitapçık vesilesiyle kullarından dilediklerini onların zümresine katmasını niyâz ederim.

Allah'ım, bu dünyadan göçünceye kadar kalbimizi Tevhid ve Sünnet'le çarptır. Dilimize Tevhid ve Sünnet'i tattır. Bedenimize Tevhid ve Sünnet amelleri yaptır. Tevhîd ve Sünnet'e olan bağlılığımızı, arttır ya Rabbi, arttır! Amin

Emrah Orhan Kurugöllü - 30 Muharrem 1435 - 3 Aralık 2013

İçindekiler

İçindekiler 7
GİRİŞ 8
LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN FAZİLETi 12
LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN MANASI 14
LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN RÜKUNLARI 19
LA İLÂHE İLLALLAH'IN ŞARTLARI 25
LA İLAHE İLLALLAH'I BOZAN ŞEYLER 35
LA İLÂHE İLLALLAH'IN GEREKTİRDİKLERİ 55
LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN HAKLARI 60
LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN TAHKÎKİ 67
KASİDE VE ŞİİR 71

GİRİŞ

Yüce Rabbimiz, bizleri abes yere, yani boşu boşuna yaratmamıştır.

Yüce Allah şöyle buyurur:
أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ
"Yoksa sizi, abes yere yarattığımızı ve bize geri döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?" (Mu'minun, 115)

Bizleri, emir ve yasaklara muhatap ve sorumlu olmayan başıboş varlıklar olarak bırakmamıştır.

Yüce Allah şöyle buyurur:
أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى
"Yoksa insan, başıboş bırakıldığını mı sanır?" (Kıyamet, 36)

Bizleri, başka bir şey için değil sadece kendisine ibâdet edelim diye yaratmıştır.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ
"Cinleri ve insanları, başka bir şey için değil sadece ibadet etsinler diye yarattım."

Bize, O'nun âyetlerini okuyan, bizi arındıran, Kitâb'ı ve Hikmet'i öğreten ve bize bilmediklerimizi öğreten bir Rasûl göndermiştir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ وَايَتِهِ، وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَبَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَلٍ مبين
"Andolsun ki Allah, kendi içlerinden, onlara âyetlerini okuyan, onları arındıran ve onlara Kitab ve Hikmet'i öğreten bir Rasûl gönderme ile mü'minlere lütufta bulunmuştur. Halbuki onlar bundan önce apaçık bir sapıklık içindeydiler." (Al-i imran, 164)

Rabbimizin, bize ve kıyâmete kadar bütün insanlığa gönderdiği Rasûl, Abdullah oğlu Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'dir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
تُحمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
"Muhammed Allah'ın Rasûlüdür." (Fetih, 29)
O'ndan sonra ne bir rasûl gelecektir ne de bir nebî.

Yüce Allah şöyle buyurur:
مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّ

"Muhammed, aranızdaki adamlardan birisinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın Rasûlü ve nebîlerin sonuncusudur." (Ahzâb, 40)

Allah'ın Rasûlü Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'e tabi olan, ebedî kurtuluşa erer. Ona uymayıp karşı gelen ise ebediyyen helâk olur.

Yüce Allah şöyle buyurur:
قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
"De ki, eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, bağışlayan Gafür ve merhamet eden Rahim'dir.
De ki: Allah'a ve Rasûl'e itaat edin. Eğer yüz çevirirlerse Allah kâfirleri sevmez." (Âl-i İmrân, 31-32)

Yüce Rabbimiz, biz kullarına bir emir verdiğinde o emir ile alakalı üzerimize şu yedi mertebe vacib olur:

- **Birincisi**: O emri öğrenmek.
- **İkincisi:** O emredilen şeyi sevmek.
- **Üçüncüsü:** O emri yerine getirmeye azmetmek.
- **Dördüncüsü:** O emri yerine getirmek.
- **Beşincisi:** O emri yerine getirirken şu iki şarta uygun olmasına dikkat etmek:

1- İhlâs: Yani Allah'a hâlis olması.
2- Mutabaat: Yani, Rasûl'ün sünnetine uygun olması.

- **Altıncısı:** O emri yerine getirdikten sonra, yapılan ameli boşa çıkaracak işlerden sakınmak.
- **Yedincisi:** O emri yerine getirmede sebât edip devamlı olmak.

Yüce Rabbimizin, bütün rasûller ve bizim rasûlümüz Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem vasıtasıyla kullarına buyurduğu en büyük emir, lâ ilâhe illallah kelimesi ile ifade edilen tevhîddir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
"Andolsun ki biz, her ümmete 'Allah'a ibâdet edin ve tâğûttan kaçının' diye bir Rasûl gönderdik." (Nahl, 36)

LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN FAZİLETİ

Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle anlatır:
«إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ سَيُخَلِّصُ رَجُلا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُءُوسِ الْخَلائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَنْشُرُ عَلَيْهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ سجلا، كُلُّ سِجِل مَدَّ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَقُولُ لَهُ :أَتُنكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا؟ أَظْلَمَكَ كَتَبَتِي الْحَافِظُونَ؟ فَيَقُولُ :لا يَا رَبِّ، فَيَقُولُ اللَّهُ :أَلَكَ عُذْرٌ أَوْ حَسَنَةٌ؟ فَبُهِتَ الرَّجُلُ، وَقَالَ :لا يَا رَبِّ، فَيَقُولُ :بَلَى، إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةٌ، فَإِنَّهُ لا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ، فَتُخْرَجُ لَهُ بِطَاقَةٌ فِيهَا :أَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَيَقُولُ :يَا رَبِّ، فَمَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السِّجِلاتِ؟ فَيَقُولُ :إِنَّكَ لا تُظْلَمُ، قَالَ: فَتُوضَعُ السِّجِلاتُ فِي كِفَّةٍ وَالْبِطَاقَةُ فِي كِفَّةٍ، فَطَاشَتِ السِّجِلاتُ، وَثَقُلَتِ الْبِطَاقَةُ وَلا يَثْقُلُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْءٍ».
"Kıyamet günü, bütün insanların gözü önünde, ümmetimden bir adam çağırılır. Adam için, her birisi gözün görme mesafesi büyüklüğünde doksan dokuz kayıt defteri açılır. Sonra

Yüce Allah şöyle der:
'Bu defterlerde yazanlardan bir şeyi inkâr ediyor musun? Yazıcı meleklerim sana haksızlık etmiş mi?'

Adam: Hayır ya Rabbi!' der.

Yüce Allah: 'Peki herhangi bir mazeretin veya (bunlara mukabil) bir iyiliğin var mı?" der.

Adam korkar ve: 'Hayır ya Rabbi!' der.

Yüce Allah: 'Aksine!' der, 'bizim yanımızda yaptığın bir iyilik var ve bugün sana zulmedilmeyecektir.'

Adam için, üzerinde Eşhedu en la ilahe illallah ve enne muhammeden abduhu ve rasûluhû yazılı bir kart çıkartılır.

Adam der ki:
Ya Rabbi, bu kayıt defterleri karşısında şu kart neye yarar ki?'

Yüce Allah da der ki: 'Sana zulmedilmeyecek!'

Sonra terazinin bir kefesine kayıt defterleri bir kefesine de kart konur, kart ağır basar ve defterler havada uçuşur. Hiçbir şey Allah'ın ismine ağır gelemez."
(Tirmizî, İbn Mâce)

LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN MANASI

La ilahe illallah ifadesinin kelime sıralanışına göre Türkçe karşılığı şöyle olur:

“ Hak ilah yoktur, Allah'tan başka! ”

Bu cümle ile ifade edilen ma'nânın ne olduğunu anlamak, ilah kelimesinin ne anlama geldiğini doğru bilmeye bağlıdır. İlah kelimesi, bir çok kişinin sandığının aksine, Rabb veya Yaratıcı ya da kanun koyucu anlamlarına gelmez.

İlah kelimesi, bütün arab dili bilginlerinin söz birliği ile ma'bud, yani kendisine tapılan, ibâdet edilen demektir.

Yukarıdaki ifadede ilâh kelimesinin yerine, bu kelimenin doğru anlamı olan ma'bûd kelimesini koyduktan sonra, **"Hak ma'bûd yoktur, Allah'tan başka!"** şeklinde ifade edilen ma'nânın ne olduğunu anlamak da ma'bûd yani kendisine ibâdet edilen sözcüğünde vurgulanan ibâdetin ne anlama geldiğini doğru bilmeye bağlıdır.

İbadet yani tapmak veya tapınmak; tam bir sevgi, korku ve ümit ile; zelil oluşu, muhtaç, aciz, fakir ve hakir oluşu gösterip, gönülden tam bir bağlılık ile boyun eğmedir.

Allah'ın sevdiği ve râzı olduğu, sözlü veya fiili, bâtinen ya da zâhiren yapılan bütün fiiller birer ibâdettir.

Yalvarmak, dua etmek, medet ummak, sığınmak, secde etmek, adak adamak, kurban kesmek ibâdetin en hususî örneklerinden birkaç tanesidir.

Öyleyse, **Türkçeye Hak ilah yoktur, Allah'tan başka!** şeklinde çevirdiğimiz **lâ ilâhe illallah** kelimesi,

"Allah'tan başka hiç kimseye ibâdet edilmez" yani
O'ndan başkasına yalvarıp yakarılmaz,
O'ndan başkasına dua edilmez,
O'ndan başkasından medet istenmez,
O'ndan başkasına sığınılmaz,
O'ndan başkasına secde edilmez,
O’ndan başkasına adak adanmaz,
O’ndan başkasına kurban kesilmez ve bunlar dışında kalan hiçbir ibâdet çeşidi ile O'ndan başkasına ibâdet edilmez, tapılmaz demektir.

Şu iki âyet-i kerime, lâ ilâhe illallah kelimesinin bu anlama geldiğini herkesin kavrayabileceği bir açıklıkla ifade etmektedir.

Birinci Âyet
Yüce Allah şöyle buyurur:
وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ، سَيَهْدِينِ
بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ، لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً
"Hani bir vakit İbrâhîm, babasına ve kavmine şöyle demişti: 'Ben, sizin ibâdet ettiğiniz şeylerden beriyim, beni yaratan hariç. O, beni doğru yola iletecektir.' Sonra (İbrâhîm) bunu belki hakka dönerler diye, kendinden sonra gelecekler için baki bir söz yaptı." (Zuhruf, 26-28)

İbrâhîm aleyhisselam'ın bıraktığı baki söz, lâ ilâhe illallah sözüdür.
O, bu sözün ifade ettiği ma'nâyı
"Ben, sizin ibâdet ettiğiniz şeylerden berîyim, beni yaratan hariç." cümlesiyle ifade etmiştir.

İbrâhîm aleyhisselam'ın sözündeki
"Ben, sizin ibâdet ettiğiniz şeylerden beriyim" ifadesi,
"Lâ ilâhe" sözcüğünün,
"illellezi fetarani/beni yaratan hariç” ifadesi de
"illallah” sözcüğünün tam karşılığıdır.

Öyleyse **la ilahe illallah’**ın anlamı, bizi yaratan Allah dışında, insanların ibâdet ettiği her şeyden berî olmaktır. İbrâhîm aleyhisselam'ın beni yaratan hariç demesi, o müşriklerin ibâdet ettiği ilâhlardan birinin de Allah olduğunu gösterir.

Yani müşrikler hem Allah'a hem de başkalarına ibâdet eden, dîndar kimselerdir.

Ayrıca "Allah hariç" demek yerine "beni yaratan hariç" demesi, yaratanın Allah olduğunu kabul ediyor olmalarını onlara karşı delil olarak zikredip onları ilzâm etmek içindir.

Yani müşrikler tek yaratanın Allah olduğuna inanıyorlar, soruldukları zaman da çekinmeden söylüyorlardı.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ
"Onlara, kendilerini kimin yarattığını sorsan kesinlikle 'Allah!' diyecekler." (Zuhruf, 87)

İkinci Ayet
Yüce Allah şöyle buyurur:
قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ
"De ki: Ey kitab ehli! Sizinle bizim aramızda eşit bir söze gelin. Kimseye ibadet etmeyelim, Allah'tan başka. Hiçbir şeyi ortak koşmayalım O'na. Birbirimizi rabbler edinmeyelim Allah'ın yanı sıra. Eğer yüz çevirirlerse deyin ki, şahid olun ki bizler müslümanlarız." (Âl-i İmrân, 64)

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in onları davet ettiği söz, lâ ilâhe illallah sözüdür.

Yüce Allah'ın buyruğunda bu sözün ifade ettiği ma'nâ "Kimseye ibadet etmeyelim, Allah'tan başka." cümlesiyle ifade edilmiştir.

Ayetteki **"la na'bude"** "Kimseye ibâdet etmeyelim" cümlesidir.
"La ilahe" sözcüğünün,
"İllallah" "Allah'tan başka" cümlesi de
"İllallah" sözcüğünün tam karşılığıdır.
"Hiçbir şeyi ortak koşmayalım O'na" ifadesi de bu anlamı pekiştirmek içindir.

Öyleyse,
Lâ ilâhe illallah’ın anlamı **"Allah'tan başka hiç kimseye ibâdet etmeyelim."** demektir.

Bütün bunlardan anlaşıldığı üzere lâ ilâhe illallah sözü, Allah'ın sadece varlığını veya yaratıcı olduğunu kabul etmeyi değil, varlığı ve yegâne yaratıcı olduğu herkesçe bilinen Yüce Allah'ı ibâdette birlemeyi, O'ndan başkasına ibâdet etmemeyi ve O'ndan başka her ibâdet edileni reddetmeyi ifade eder. **Tevhid de işte budur!**

LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN RÜKUNLARI

La ilahe illallah sözü, iki kısımdan oluşur.
Birincisi: Lâ ilâhe.
İkincisi: İllallah.

Bunlar, lâ ilâhe illallah'ın rükûlarıdır.
Birincisine **Nefiy,**
İkincisine **İsbât** denir.
Nefly reddetmeyi, isbât kabul etmeyi ifade eder.
Nefiy inkâr, isbât ise ikrardır.

Lâ ilâhe illallah sözüyle dört şey nefyedilir.
Dört şey de isbât, yani kabûl ve ikrar edilir.

Nefyedilen dört şey şunlardır:
1- İlâhlar.
2- Tâğûtlar.
3- Nidler.
4- Rabbler.

İsbât edilen dört şey de şunlardır:
1- Kasit.
2- Ta'zim ve muhabbet.
3- Korku ve ümit.
4- Şirkten ve şirk ehlinden beraet.

Yüce Allah'ın bütün kullarına farz kıldığı ilk şey, tâğûtu inkâr edip Allah'a îmân etmektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ واجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
"Andolsun ki biz, her ümmete 'Allah'a ibâdet edin ve tâğûttan kaçının' diye bir Rasûl gönderdik." (Nahl, 36)

"Tağûttan kaçının" lâ ilâhe illallah sözünün birinci kısmını ve ilk ruknü olan nefyi,
yani **"La ilahe'yi**, **"Allah'a ibâdet edin"** de
ikinci kısmı ve ikinci ruknü olan isbâtı,
yani **"İllallah"ı** tam karşılar.

Öyleyse **lâ ilâhe illallah "tâğûttan kaçınıp Allah'a ibâdet etmek"** demektir.

Kişi tâğûtu inkâr etmedikçe, Allah'a îmân etmiş olamaz.

Yüce Allah şöyle buyurur:
فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انفِصَامَ لَهَا
"Kim tâğûtu inkâr eder ve Allah'a îmân ederse..."
kopmayacak sapasağlam bir kulpa tutunmuş olur." (Bakara, 256)

"Tağûtu inkâr etmek", lâ ilâhe illallah sözünün birinci kısmını ve ilk ruknü olan nefyi,
yani
"Lâ ilâhe"yi,
"Allah'a îmân etmek" de ikinci kısmı ve ikinci rüknu olan isbâtı, yani **"İllallah"ı** tam karşılar.

Yüce Allah, kopmayacak sapasağlam bir kulpa tutunmuş olmayı şu iki şeye bağlamıştır:

Birincisi: Tâğûtu inkâr etmek.
İkincisi: Allah'a îmân etmek.

Tâğût: Allah'ın dışında kendisine ibâdet edilen her şeydir. Kendisine ibâdet edilen ve bundan râzı olan ve meşrû sınırlar aşılarak kendisine ittibâ ya da itaat edilen herkes birer tâğûttur.

Tâğûtlar pek çoktur. Başlıcaları beş tanedir:
1- Şeytan.
2- Kendisine ibâdete çağıran.
3- Kendisine ibâdet edilen ve bundan râzı olan.
4- Allah'ın indirdiği hükümlerden başka hükümlerle hükmeden.
5- Gayb ilmi iddia eden.

Tâğûtu inkâr edip ondan kaçınmak, yani birinci rükun olan nefiy, yani Lâ ilâhe, şu beş şeyi yerine getirmekle gerçekleşir;

1- Allah'tan başkasına ibâdet etmenin bâtıl olduğuna i'tikâd etmek.
2- Allah'tan başkasına ibâdet etmeyi terketmek.
3- Allah'tan başkasına ibâdet etmeye ve O'ndan başkasına ibâdet edenlere buğzetmek.
4- Allah'tan başkasına ibâdet etmeyi ve O'ndan başkasına ibâdet edenleri tekfîr etmek.
5- Allah'tan başka ibâdet edilen şeylere ve onlara ibâdet edenlere düşmanlık etmek.

Allah'a îmân edip, O'na ibâdet etmek,
yani ikinci rükun olan isbât yani illallah, şu beş şeyi yerine getirmekle gerçekleşir:

1- Allah'ın yegâne hak ilâh olduğuna i'tikâd etmek.
2- Bütün ibâdetleri Allah'a hâlis kılmak.
3- İbâdetin her bir çeşidini Allah'tan başkasından nef yetmek.
4- İhlas ve Tevhîd ehlini sevip onları velî edinmek.
5- Şirk ehline buğzedip onları düşman edinmek.

Yüce Allah şöyle buyurur:
قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَ وَا مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا يتناوبيتكم العداوة والقضاهُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ
"İbrâhîm ve beraberindekilerde sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine şöyle demişti: 'Biz sizden ve sizin Allah'ın dışında ibâdet ettiğiniz her şeyden beriyiz. Sizi reddediyoruz. Siz bir tek olarak Allah'a îmân edinceye kadar sizinle bizim aramızda ebedi bir düşmanlık ve nefret baş göstermiştir." (Mumtehine, 4)

"Sefih olandan başkasının yüz çevirmeyeceği, İbrâhîm'in hanif olan dîni" (Bakara, 130) işte budur.

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur:
مَنْ قَالَ: لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
حَرُمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ».
"Kim la ilahe illallah der ve Allah'tan başka ibâdet edilen şeyleri reddederse malı ve kanı dokunulmaz olur. Hesabı ise Allah'a kalır."

Abdullah İbni Ömer radıyallahu anhümâ’dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Ben, Allah’tan başka bir ilâh/ma’bud bulunmadığına, Muhammed’in Allah’ın Resûlü olduğuna şehâdet edip, namazı dosdoğru kılıncaya ve zekâtı hakkıyla verinceye kadar insanlarla savaşmakla emrolundum. Bunları yaptıkları takdirde, kanlarını ve mallarını benden korumuş olurlar. **İslâm’ın gerektirdiği haklar ise bunların dışındadır.** Onların gizli hallerinin hesabı Allah’a âittir.”

(Buhârî, Îmân 17, 28, Salât 28, Zekât 1, İ’tisâm 2, 28; Müslim, Îmân 32-36. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Cihâd 95; Tirmizî, Tefsîru sûre (88); Nesâî, Zekât 3; İbni Mâce, Fiten 1-3)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem malın ve canın dokunulmaz olması için lâ ilâhe illallah demeyi yeterli saymamıştır. Bunu söylemenin yanında ma'nâsını bilmeyi de hatta kabul etmeyi de dahası Allah'tan başkasına ibâdet etmiyor olmayı da yeterli saymamıştır. Bütün bunlara, Allah'ın dışında ibâdet edilen şeyleri reddetmeyi ilâve etmedikçe, mal ve can dokunulmaz değildir. Yani kişi İslâm dînine girmiş, müslüman olmuş sayılmaz.

LA İLÂHE İLLALLAH'IN ŞARTLARI

Tevhid kelimesi olan lâ ilâhe illallah'ın kişiye fayda vermesi için gerekli olan, olmazsa olmaz şartları vardır. Bu şartlar yerine gelmediği takdirde kişi İslâm dînine girmiş, müslüman olmuş sayılmaz. Kişinin ebedi kurtuluşa erebilmesi için, lâ ilâhe illallah bu şartlara bağlanmıştır.

Lâ ilâhe illallah'ın şartları yedidir.
Birinci Şart: İlimdir. İlim, cehaletin zıddıdır.

Lâ ilâhe illallah'ın ma'nâsını, neyi nefyedip neyi isbât ettiğini doğru bilmek, bu kelimenin kişiye fayda etmesi için şarttır. Bu kelimenin delâlet ettiği ma'nâyı, neyi nefyedip neyi isbât ettiğini bilmeden veya yanlış bilerek söyleyen kişi, İlim şartını yerine getirmediği için İslâm dînine girmiş olmaz.

Yüce Allah şöyle buyurur:
فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ
"Bil ki, Allah'tan başka hak ilah yoktur." (Muhammed, 19)
إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ)
"Ancak bilerek hakka şehadet edenler müstesna." (Zuhruf, 86)

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنْ لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ .
"Kim la ilahe illallah'ı bilerek ölürse cennete girer." (Müslim)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, cennete girebilmek için lâ ilâhe illallah'ı bilmeyi şart koşmuştur. Bu şartı yerine getirmeyen, cehalet küfrü ile kâfirdir, müslüman değildir. İnatçı bir kâfir değilse de câhil bir kâfirdir.

İkinci Şart: Yakîndir. Yakîn, şek ve şüphenin zıddıdır.
Lâ ilâhe illallah'ın ma'nâsına ve onunla neyin nefiy ve isbât edildiğine dair bilginin, içinde şüphe olmayan bir kesinlikte olması, bu kelimenin kişiye fayda vermesi için şarttır.
Bu kelimenin delâlet ettiği ma'nâda ve nefiy ve isbât ettiği şeyde, şek ve şüphe ederek onu söyleyen kişi, Yakîn Şartını yerine getirmediği için İslâm dînine girmiş olmaz.

Yüce Allah şöyle buyurur:
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُواْ بِاللهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا
"Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah'a ve Rasûlüne îmân eder ve şüpheye düşmezler." (Hucurât, 15)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
أَشْهَدُ أَنْ لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ لا يُلْقَى
بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَادٍ فِيهِمَا إِلا دَخَلَ الْجَنَّةَ».
"Allah'tan başka hak ilâh olmadığına ve benim Allah'ın rasûlü olduğuma şehadet ederim. Allah'a bu iki hususta şüphe etmeden kavuşan herkes mutlaka cennete girecektir." (Müslim)

«... يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهِ مُسْتَيْقِنًا بِهَا قَلْبُهُ فَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ».
"Kalbinden yakin ile lâ ilâhe illallah'a şehadet eden herkesi cennetle müjdele." (Müslim)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, cennete girebilmek için şüphe etmemeyi ve yakîni şart koşmuştur.
Bu şartı yerine getirmeyen şek ve şüphe küfrü ile kâfirdir, müslüman değildir.

Üçüncü Şart: Sıdktır. Sıdk, yalanın zıddıdır.
Lâ ilâhe illallah'ı söyleyen kişinin, dilinde olanla kalbinde olanın örtüşmesi, içindekinin ağzındakini tasdîk etmesi, bu kelimenin kişiye fayda vermesi için şarttır.

Bu kelimenin delâlet ettiği ma'nâda; nefiy ve isbât ettiği şeyde sâdık olmayan, yani diliyle söylediği şey kalbindekiyle aynı olmayan kişi, Sıdk şartını yerine getirmediği için İslâm dînine girmiş olmaz.

Yüce Allah şöyle buyurur:
أَحَسِبَ النَّاسُ أَن يُتْرَكُوا أَن يَقُولُوا ءَامَنَا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ
"İnsanlar, îmân ettik demekle hiçbir imtihana tabi tutulmadan öylece bırakılacaklarını mı sandılar? Onlardan öncekileri de imtihan ettik. Allah, sadık olanları da yalancıları da elbet bilir." (Ankebût, 2-3)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَادِقًا مِنْ قَلْبِهِ، إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ».
“Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın rasûlü olduğuna kalbinden sıdk ile şehadet eden herkese Allah cehennemi harâm eder." (Buhârî, Müslim)

أَبْشِرُوا وبَشِّرُا مَنْ وَرَائِكُمْ أَنَّهُ مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَه إِلَّا اللَّهُ صَادِقًا بِهَا دَخَلَ الْجَنَّة».
"Müjdelenin ve sizden sonrakileri de müjdeleyin ki, kim sıdk ile la ilahe illallah derse cennete girer." (Ahmed)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, cehennemden kurtulmak ve cennete girmek için sıdkı şart koşmuştur. Bu şartı yerine getirmeyen, nifak küfrü ile kâfirdir, müslüman değil münâfıktır.

Dördüncü Şart: İhlastır. İhlas, şirk ve riyânın zıddıdır.
La ilahe illallah'ı söyleyen kişinin, başka hiçbir maksat gütmeden bunu sadece Allah için söylemesi ve ibadetlerini

Allah'a hâlis yapıp O'ndan başkasına bu ibâdetlerden bir pay vermeyerek şirki terk etmesi, bu kelimenin kişiye fayda vermesi için şarttır.

Bu kelimeyi, başka bir maksat güderek söyleyen veya ibâdetlerden herhangi birisini Allah'tan başka herhangi bir şeye yapan kişi, İhlas Şartını yerine getirmediği için İslâm dînine girmiş olmaz.

Yüce Allah şöyle buyurur:
(قلات أمرتُ أن أعبد الله مخاصا لهُ الذِينَ
"De ki: Bana, ibâdetleri O'na halis kılarak Allah'a tapmam emredildi." (Zümer, 11)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
«فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّار مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ يَبْتَغِي بِذَلِكَ وَجْهَ اللَّهِ».
"Allah, bu sözle sadece Allah'ın yüzünü isteyerek la ilahe illallah diyenlere cehennemi haram etmiştir." (Buhârî-Müslim)

«أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ القِيَامَةِ مَنْ قَال :لا إِلَهَ إِلا
اللَّهُ، خَالِصاً مِنْ قِبَلِ نَفْسِهِ».
"Kalbinden ihlâsla la ilahe illallah diyen, kıyamet günü benim şefâatimle insanların en bahtiyarı olacaktır." (Buhârî)

«مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصًا مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

"Kim la ilahe illallah'a kalbinden ihlas ile şehadet ederse cennete girer." (İbn Hibban)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem cehennemden kurtulmak, şefâate mazhar olmak ve cennete girmek için ihlâsı şart koşmuştur. Bu şartı yerine getirmeyen, şirk küfrü ile kâfirdir; müslüman değil, müşriktir.

Beşinci Şart: Muhabbettir. Muhabbet, buğz ve nefretin zıddıdır.

Lâ ilâhe illallah'ı söyleyen kişinin bu kelimeyi, bu kelimenin delâlet ettiği ma'nâyi, yani Allah'ı tevhîd edip tâğûtu inkâr etmeyi ve bu kelimenin ehlini sevmesi, bu kelimenin kişiye fayda vermesi için şarttır.

Bu kelimeyi ve onun delâlet ettiği ma'nâyı sevmeyen, bu sevginin zorunlu bir netîcesi olarak ona muhâlif olanlara buğzedip nefret beslemeyen kişi, Muhabbet Şartını yerine getirmediği için İslâm dînine girmiş olmaz.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ
كحب اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ
"İnsanlardan bazıları Allah'ın dışında denkler edinirler de onları Allah'ı sevdikleri gibi severler. İman edenlerin Allah'a olan sevgileri ise daha şiddetlidir." (Bakara, 165)

لا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا ءَابَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ﴾
"Allah'a ve âhiret gününe îmân eden bir topluluğu, babaları, oğulları, kardeşleri ve akrabaları bile olsalar, Allah'a ve Rasûlüne karşı gelenleri severlerken bulamazsın." (Mücadele, 22)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لا إله إلا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنْ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَب إِلَيْكَ مِمَّا سِوَاهُمَا».
“(Iman) Allah'tan başka hak ilah olmadığına, O'nun tek olduğuna ve ortağı olmadığına, Muhammed'in de O'nun kulu ve rasûlü olduğuna şehadet etmen ile Allah'ın ve rasûlünün sana her şeyden daha sevgili olmasıdır." (Ahmed)

لا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ».
"Sizden birisi, ben kendisi için babasından, oğlundan ve bütün insanlardan daha sevgili olmadıkça îmân etmiş olmaz." (Buhârî, Müslim)

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem îmânın geçerli olması için muhabbeti şart koşmuştur. Bu şartı yerine getirmeyen, buğz ve nefret küfrü ile da sevmeme ile kâfirdir, müslüman değildir.

Altıncı Şart: Kabûldür. Kabûl, red etmenin zıttıdır.
La ilahe illallah'ı söyleyen kişinin onun delâlet ettiği ma'nâyı, içerdiklerini ve gerektirdiklerini alıp râzı olarak kabul etmesi, bu kelimenin kişiye fayda vermesi için şarttır. Bu kelimeyi, onun delâlet ettiği ma'nâyı ve gereklerini reddeden, almakta ve kabullenmekte tereddüt eden veya bunlardan râzı ve hoşnut olmayan kişi, Kabûl Şartını yerine getirmediği için İslâm dînine girmiş olmaz.

Yüce Allah şöyle buyurur:
(إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ وَيَقُولُونَ أَينا لتاركوا الهَيْنَا لِشَاعِ تَجنُونِ
“Onlar, kendilerine la ilahe illallah denilince bu yüklenir, 'deli bir şair için mi ilahlarımızı terk edecekmişiz?' derlerdi." (Saffât, 35-36)

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسليمًا
"Hayır, rabbine yemin olsun ki, aralarındaki anlaşmazlıklarda, seni hakem tayin edip vereceğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar." (Nisa, 65)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
«مَنْ قَبِلَ مِنِّي الْكَلِمَةَ الَّتِي عَرَضْتُ عَلَى عَمِّي فَرَدَّهَا عَلَيَّ فَهِيَ لَهُ نَجَاةٌ».
"Amcama arz ettiğim onun da reddettiği şu kelimeyi, kim benden kabul ederse bu kelime onun için bir kurtuluş olur." (Ahmed)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, kurtuluş için kabûlü şart koşmuştur. Bu şartı yerine getirmeyen, inkâr, cuhûd ve red küfrü ile kâfirdir, müslüman değildir.

Yedinci Şart: İnkıyâddır. Boyun eğmek anlamına gelen inkıyadın zıddı terkdir.
Lâ ilâhe illallah'ı söyleyen kişinin, onun delâlet ettiği ma'nâya, içerdiklerine ve gerektirdiklerine zâhiren ve bâtinen teslîm olması, bunları iltizâm edip kendisi için lazım görerek boyun eğmesi, bu kelimenin kişiye fayda vermesi için şarttır.

Bu kelimeyi söylemekten, onun ma'nâsını ve gereklerini yerine getirmekten imtina eden, tam bir teslîmiyyetle teslim olmayıp boyun eğmeyen kişi, İnkıyâd şartını yerine getirmediği için İslam dinine girmiş olmaz.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا)
"Muhsin olarak yüzünü Allah'a teslim eden ve İbrahim'in hanif milletine uyandan daha güzel dini olan kimdir?" (Nisa, 125)

ومن يسلم وجهه إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ وَمَن اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
"Her kim de yüzünü, muhsin olarak Allah'a teslim ederse, urvetu'l vuska'ya (en sağlam kulpa) sıkıca tutunmuş olur." (Lokman, 22)

"Muhsin olarak", muvahhid olarak demektir.
"İbrâhîm'in hanif milleti", tevhîd dînidir.
"Urvetu'l Vuska" (en sağlam kulp) Lâ ilâhe illallah'dır.
"Yüzü Allah'a teslim etmek". İşte bu da inkiyaddır.

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
كُلّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ :مَنْ
أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى».
"Diretenler hariç, bütün ümmetim cennete girecektir."
Kim diretir ya Rasûlallah? dediler.
Dedi ki: "Bana itaat eden cennete girer, bana isyan eden diretmiştir." (Buhârî)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem cennete girmek için diretmemeyi, yani teslim olup boyun eğerek inkıyâd etmeyi şart koşmuştur. Bu şartı yerine getirmeyen trad (yüz çevirme), tevelli (sırt dönme) ve imtina küfrü ile kâfirdir, müslüman değildir.

LA İLAHE İLLALLAH'I BOZAN ŞEYLER

Tevhid, bir defa gerçekleştirildikten sonra bir daha asla bozulmayacak bir şey değildir. Kişi mü'min olabilmek için lâ ilâhe illallah'ın şartlarını yerine getirmekle yükümlü olduğu gibi, mü'min olarak kalabilmek için de onu bozan şeylerden imtina edip kaçınmakla yükümlüdür. Bu da ancak, lâ ilâhe illallah'ı bozan şeyleri bilmekle mümkün olur.

Tevhîdin ve îmânın geçerli ve makbûl olabilmesi nasıl ki, i'tikâd, söz ve amelin olmasına bağlıysa aynı şekilde tevhîd, bazı i'tikâd, söz ve amellerle de bozulur. Kişi, bunlardan birisini işlediği zaman, kendisini müslüman olarak hissetmeye, namaz kılıp oruç tutmaya ve kelime-i şehâdet getirmeye devam etse bile İslâm dîni ile ilişkisini kesmiş, îmânından sonra kâfir olmuş olur.

Lâ ilâhe illallah'ı bozan şeylerin en bilinmeyen, en yaygın ve en tehlikeli olanları şu dokuz tanesidir. Onu bozup kişiyi

İslâm dîninden çıkaracak diğer bütün i'tikâd, söz ve ameller mutlaka bir yönden bu dokuz maddeye dahildir.

Lâ ilâhe illallah'ı bozan şeylerin
Birincisi: Allah'a ortak koşmak yani, şirktir.
Allah'ın, tevbe etmeden ölenler için asla affetmeyeceği yegâne günah şirktir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَاءُ
"Allah, kendisine şirk koşulmasını asla affetmez. Bunun dışındaki günahları ise dilediği kimse için affeder." (Nisâ, 48 ve 116)

Şirk koşan kimsenin, yaptığı bütün sâlih amelleri, hayır ve hasenâtı boşa gider.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ
"Sana ve senden öncekilere de mutlaka şöyle vahyoldu: 'Eğer şirk koşarsan bütün amellerin boşa gider ve hüsrana uğrayanlardan olursun." (Zümer, 65)

Şirkten tevbe etmeden ölen kimseye, cennet harâm edilmiştir. Ebedi olarak cehennemden çıkamaz.
Yüce Allah şöyle buyurur:
إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ

"Kim Allah'a şirk koşarsa Allah cenneti ona haram kılmıştır." Varacağı yer ateştir. Zâlimler için hiçbir yardımcı da yoktur." (Mâide, 72)

Şirk: Allah ile beraber bir başkasına da ibâdet ederek, onu bu ibâdette Allah'a ortak etmektir. Ya da sadece Allah'a has olan veya sadece Allah'a has yapılması gereken şeylerde, Allah'tan başkasını O'na ortak etmek ve o başkasını Allah ile tesviye etmek/eşit seviyeye getirmek demektir.

Yüce Allah, kıyamet günü müşriklerin kendi ilâhlarına şöyle sesleneceklerini haber verir:
تاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ إذ تسويكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
"Vallahi biz apaçık bir sapıklık içindeymişiz. Sizi âlemlerin Rabbi ile tesviye ettiğimizde.'" (Şuâra, 97-98)

Bu ortaklık ve tesviye etmenin, yani şirkin doğru tasavvur edilebilmesi, şu mukaddimelerin öğrenilmesine bağlıdır.

1- Müşrikler Allah'a, O'nun varlığına ve birliğine, O'nun yegane yaratıcı, rızıklandırıcı ve âlemin idarecisi olduğuna îmân ediyor, sorulduğunda da bu inançlarını gizlemiyorlardı.

Yüce Allah şöyle buyurur:
ولين سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ الله وَلَئِن
"Onlara, kendilerini kim yaratmış diye soracak olsan, 'Elbette ki Allah!' diyecekler." (Zuhrûf, 87)

* وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ
"Onlara 'Gökleri ve yeri kim yarattı?' diye soracak olsan, elbette ki 'Onları, el-Aziz ve el-Alim olan (Allah) yarattı.' diyecekler." (Zuhrûf, 9; Lokman 25; Zumer 38)

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ الله
"Onlara 'Semavatı ve arzı yaratan, güneşi ve ayı hizmetinize sunan kimdir?' diye sorsan, elbette Allah'tır.' diyecekler." (Ankebût, 61)

ولين سألتهُم مَّن نَزَلَ مِن السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيَا الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ الله
"Onlara 'Gökten su indirip ölümünden sonra yeryüzüne bununla hayat veren kimdir?' diye sorsan elbette 'Allah'tır.' diyecekler." (Ankebût, 63)

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَن يُخْرِجُ الحَى مِنَ الْمَيْتِ وَيُخرِجُ المَيْتَ مِن الْحَيِّ وَمَن يُدَبِرُ الْأَمر فَسَيَقُولُونَ الله
"De ki: 'Sizi gökten ve yerden rızıklandıran kimdir? Ya kulaklara ve gözlere kim sahip? Ölüden diriyi, diriden ölüyü kim çıkarıyor? Kâinatın bütün bu işlerini kim idare ediyor?' Duraksamadan 'Allah' diyeceklerdir." (Yûnus, 31)

Öyleyse ilahlarını Allah ile tesviye etmeleri yani şirkleri: onları yaratma, rızıklandırma, âlemi idare etme ve müstakil olarak zarar ve fayda vermede Allah'ın ortakları olarak kabul etmeleri değildi.

2- Peki neden onlara ibâdet ediyorlardı?
Yüce Allah, müşriklerin ilâhlarına ibâdet etme gerekçelerini şu iki buyruğunda şöyle haber verir:
وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى
"Allah'ın dışında veliler edinenler 'Biz onlara yalnızca, bizi Allah'a daha çok yakınlaştırsınlar diye ibadet ediyoruz.' derler." (Zümer, 3)

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِندَ اللهِ **
"Allah'ın dışında, kendilerine bir zarar ve fayda veremeyecek şeylere ibâdet ediyorlar ve 'Bunlar, Allah katında bizim şefâatçilerimizdir.' diyorlar." (Yûnus, 18)

Öyleyse müşriğin şirk koşmadaki yegâne gerekçesi Allah'a yakınlaşmak ve Allah katında şefaatçiler edinmektir.

3- Peki onların kendilerini Allah'a yakınlaştıracağını, Allah katında kendilerine şefâat edeceklerini nereden çıkarmışlardı?

Allah'a yakınlaştırması ve O'nun katında şefâat etmesi istenen bir şeyin, öncelikle kendisinin O'na yakın olması gerekir ki, iddia edilen yakınlaştırmayı ve ümid edilen şefâati gerçekleştirebilsin.

Yüce Allah, onların ibâdet ettiği ilâhların peygamberler, sâlihler, veliler ve melekler gibi Allah'a yakın veya yakınlaşma arzusunda olan kimseler olduklarını ifade ederek şöyle buyurur:
أُوْلَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ، وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ
"Onların dua ve ibadet ettiği bu kimselerin bizatihi kendileri, acaba hangisi daha yakın olacak diye, Rabblerine bir vesile isteyen O'nun rahmetini ümid edip azabından korkan kimselerdir." (İsrâ, 57)

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ الهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا
"Dediler ki: Sakın ilahlarınızı bırakmayın! Sakın Aha! Vedd'i, Suva'yı, Yeğûs'u, Yeûk'u ve Nesr'i terketmeyin." (Nûh, 23)

ibn-i Abbas radiyallahu anhuma söyle der:
فَلَمَّا هَلَكُوا أَسْمَاءُ رِجَالٍ صَالِحِينَ مِنْ قَوْمِ نوحٍ أَوْحَى الشَّيْطَانُ إِلَى قَوْمِهِمْ أَنْ انْصِبُوا إِلَى مَجَالِسِهِمْ الَّتِي كَانُوا يَجْلِسُونَ أَنْصَابًا وَسَمُّوهَا بِأَسْمَائِهِمْ، فَفَعَلُوا، فَلَمْ تُعْبَدْ حَتَّى إِذَا هَلَكَ أُولَئِكَ وَنُسِيَ الْعِلْمُ
عُبِدَتْ.
"Bunlar, Nuh'un kavmindeki sâlih insanların isimleriydi. Onlar ölünce, şeytan kavimlerine, onların oturdukları

yerlere anıtlar dikip bu anıtlara o sâlihlerin isimlerini vermelerini telkin etti. Onlar da böyle yaptılar. Ilk zamanlarda bunlara ibâdet eden olmadı. Sonra nesil değişip ilim unutulunca, onlara ibâdet edilmeye başlandı." (Buharî)

أَفَرَيتُمُ اللتَ وَالْعُزَّى
"Gördünüz mü Lat ve Uzza'yı?" (Necm, 19)

İbn-i Abbas radıyallahu anhuma şöyle der:
«كَانَ اللَّاتُ رَجُلًا يَلُتُّ سَوِيقَ الْحَاجِّ .
"Lat, hacılara sevik pişiren bir adamdı." (Buhârî)

Öyleyse müşriklerin, kendilerini Allah'a yaklaştıracaklarını ve Allah katında kendilerine şefâat edeceklerini umarak ibâdet ettiği ilâhlar; veliler, sâlihler ve nebîler ile onların mezarları üzerine kurulan anıt ve türbeler veya onları temsil eden sembollerdir.

4- Peki müşrikler ne yaparak onlara da ibâdet etmiş oluyorlardı?

Yüce Allah onların ilâhlarına nasıl ibâdet ettiğini, bundan nehyederek şöyle haber verir:
أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

"Dua ettiği zaman, darda kalmışa icabet edip onun sıkıntısını gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri yapan kimdir? Allah ile beraber başka bir ilah mı?" (Neml, 62)

و قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا هُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ وَلَا تَنفَعُ الشَّفَعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ

"De ki: Allah'ın dışında, iddia ettiğiniz o kimselere yalvarın bakalım. Onlar ne göklerde, ne de yerde zerre miktarı bir şeye sahiptirler. Göklerde ve yerde ne bir ortaklıkları vardır, ne de Allah'ın onlardan bir yardımcısı vardır. İzin verdikleri müstesna, O'nun katında şefâat de fayda vermez." (Sebe, 22-23)

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قطمير إن تدعوهم لا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ

"O'nun dışında yalvardıklarınız bir hurma çekirdeğinin zarına bile mâlik değiller. Onlara yalvarsanız duanızı işitmezler. Diyelim ki işittiler, size icabet edemezler. Kıyamet günü de şirkinizi inkar ederler.” (Fatur, 13-14)

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ)

"Allah'ın dışında, kıyamet gününe dek kendisine icabet edemeyecek, onların dua ettiğinin farkında bile olmayan kimselere yalvarandan daha sapık kim olabilir?" (Ahkâf, 5)

قُلْ أَفَرَءَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَشِفَتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُن مُمْسِكَتُ رَحمَتِهِ

"De ki: Allah'ın dışında dua ettiklerinize bir bakın bakalım! Allah bana bir zarar vermeyi dilese, bu zararı onlar mı giderecek? Veya bana rahmet etmeyi istese, rahmetine onlar mı mani olacak?" (Zümer, 38)

وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِن فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّٰلِمِينَ)وَإِن يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ)

"Allah'ın dışında, sana fayda ve zarar veremeyecek şeylere dua etme! Böyle yaparsan zâlimlerden olursun. Allah sana bir zarar dokundurursa, bunu O'ndan başkası kaldıramaz. Sana bir hayır dilerse, O'nun fazlını kimse geri çeviremez. (Yûnus, 106-107)

Öyleyse müşrikler, kendilerini Allah'a yaklaştıracak ve Allah katında kendilerine şefâat edecek gerekçesiyle ibâdet ettikleri, aslında salihler ve veliler olan ilahlarına; dua ederek, onlara yalvararak, sıkıntılarının giderilmesi için onlardan medet isteyerek ve bunlar dışında kurban kesme, adak adama gibi ibâdet çeşitleriyle ibâdet ediyorlardı.

5- Peki sadece o ilâhlara mı yalvarıyorlardı? Kendilerini de ilâhlarını da yarattığına inandıkları Allah'a hiç mi yalvarmıyor, O'na hiç mi ibâdet etmiyorlardı?

Yüce Allah şöyle buyurur:
فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ
"Gemiye bindikleri zaman, dîni Allah'a hâlis kılarak/ihlâslı bir şekilde sadece O'na yalvarırlar. Onları kurtarıp karaya çıkarınca, bir de bakmışsın ki şirk koşuyorlar." (Ankebut, 65)

(وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَن تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا جنكُن إِلَى الْبَرِ أَعْرَضْتُمْ
"Denizde dara düştüğünüzde, O'ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolup gider. O sizi sağ sâlim karaya çıkarınca hemen yüz çevirirsiniz. (Isra, 67)

وَإِذَا غَشِيَهُم مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
"Dağlar gibi dalgalar kendilerini kuşattığında, dini yalnızca O'na hâlis kılarak/ihlâsla Allah'a yalvarırlar." (Lokman, 32)

Öyleyse müşrikler, normal zamanlarda hem Allah'a hem de ilâhlarına yalvarıp şirk koşarken, sıkıntı ve darlık anlarında Allah'ı tevhîd ediyorlardı. Bu meseleleri öğrendikten sonra şirki ve müşriki şöyle tasavvur edebiliriz.

Müşrik, Allah'ın varlığına, birliğine ve tek yaratıcı olduğuna inanan inançlı birisidir. İnandığı rabbine yakınlaşmayı isteyen ve O'nun yanında şefâati uman dîndar birisidir. O'na yakınlaşmak için sebepler ve vesileler ararken yolunu sapıtmış, O'nun dostlarına ve velilerine yalvarır ve

yakınlaşırsa, onlar da kendisini rabbine yakınlaştırır sanan dini gayret sahibi câhil birisidir.

Öyleyse şirk, her kim ve her ne olursa olsun Allah'ın dışında bir başkasına dua etmek, yalvarmak, medet istemek, sığınmak, adak adamak, kurban kesmek ve bunlar dışında herhangi bir ibâdeti yaparak o başkasını Allah ile bu ibâdetlerde tesviye etmek demektir.

Bu ibâdetlerden herhangi birisini, adını ne koyarsa koysun Allah'tan başkasına da yapan kişi, kendisine risâlet ister ulaşmış, ister ulaşmamış olsun, hüccet; ister ikâme edilmiş olsun, ister edilmemiş olsun, ister âlim isterse câhil olsun, isterse kendisini müslüman görüp namaz kılsın, zekât versin, oruç tutsun ve lâ ilâhe illallah desin, müşriktir. Allah'tan başkasına ibâdet edenin, hiçbir hâl ve durumda müslüman olması söz konusu değildir.

Lâ ilâhe illallah'ı bozan şeylerin
İkincisi: Müşrikleri tekfir etmemek veya onların kâfir olduklarında şüphe etmek ya da onların yollarını da doğru görmektir.

Tekfir, bir kişi veya bir zümrenin kâfir olduğuna hükmetmektir.

Tekfir, zannedildiğinin aksine mutlak olarak kınanmış, kötü ve münker bir şey olmayıp, dînin asıllarından bir asıldır. Tekfir olmadan tefrik olmaz, tevhid şirkten, mümin müşrikten ayırt edilemez.

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, sabah ve akşam namazlarının sünneti ile vitir namazında Kâfirûn ve İhlas sûrelerini okur, Kâfirûn sûresinde Allah'tan başkasına ibâdet edenlerin kâfir olduğunu ilan ederek şirkten ve müşriklerden beraatini ilan eder, ihlâs sûresiyle de ibâdeti Allah'a hâlis kıldığını beyan ederdi.

“Ey kâfirler, ben sizin ibâdet ettiklerinize ibâdet etmem" (Kâfirûn, 1)

diyerek lâ ilâhe illallah'ın ilk ruknü olan nefyi,
"O Allah birdir" (İhlas, 1)
diyerek, ikinci ruknü olan isbâtı ifade ederek tevhîdi yenilerdi.

Bunu da sabah, akşam ve gece olarak günde üç defa tekrar ederdi.

Allah'ın ve Rasûlünün tekfir ettiği müşrikleri tekfir etmeyen, Allah'ı ve Rasûlünü tekzib edip yalanladığı için kâfir olur.

Eğer müşrikleri tekfîr etmemesi, şirkin kişiyi dînden çıkaran bir şey olduğunu bilmemesinden veya kabul etmemesinden kaynaklanıyor, yani şirki tekfîr etmiyor ise, ya da şirki inkâr etmeden de müslüman olunabileceğini zannediyor ise, bu kişi tâğûtu inkâr etmediği için henüz kendisi İslâm dînine girmemiştir.

Şirki tekfir ettiği ve şirkin kişiyi İslâm'dan çıkaracağını kabul ettiği halde, cehâlet özrü, hüccet ikâmesi ve benzeri bir şüphe sebebiyle muayyen bir şahsın tekfirinde durak sayan kimse ise bu maddeye dâhil değildir. Şirki ve olarak müşrikleri tekfir eden tâğûtu inkâr etmiş olur.

Üçüncüsü: Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'den başka birisinin yolunu onun yolundan daha doğru veya bir başkasının hükümlerini O'nun hükmünden daha güzel görmektir.

İnsanların yaptığı şerîata muhâlif beşerî kanunları ve dökülmemiş töreleri; İslâm'a tümüyle zıt olan laiklik, demokrasi, sosyalizm vb. dünya görüşlerini, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in yolundan ve O'nun getirdiklerinden daha doğru görmek, veya bunlarla hükmedip bunları benimsemeyi ona eşit tutmak, ya da O'nun getirdiklerini daha doğru ve daha güzel bulmakla beraber bu kanun ve törelerle hükmetmeyi ve başka bir dünya görüşü ve değer

yargısı benimsemeyi normal, sıradan, mübah ve câiz görmek, lâ ilâhe illallah'ı bozup kişiyi İslâm dîninden çıkarır.

Hırsızın elini kesme, zina edeni taşlayarak öldürme veya yüz sopa atma gibi şerî cezaların ya da erkeğin çok evlilik yapması, kadının mirastan yarı hisse alması gibi hükümlerin bu zamanda geçerli olmayacağını, bunların haksızlık, ilkellik ve çağdışılık olduğunu söylemek de buna dâhildir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
أَفَحُكْمَ الْجَهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ
"Yoksa câhiliyye hükümlerini mi istiyorlar? İyice bilen bir toplum için kimdir hükmü Allah'tan daha güzel olan?" (Mâide, 50)

Allah'ın indirdikleriyle hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir. (Mâide, 44)

وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ
"Kim İslâm'dan başka bir din isterse, bu kendisinden kabul edilmeyecektir. O kişi âhirette de hüsrana uğrayanlardan olacaktır." (Al-i Imran, 85)

İslâm, tevhîd ile Allah'a teslim olmak, boyun eğerek O'na itaat etmek, şirkten ve şirk ehlinden berî olmaktır.
Lâ ilâhe illallah'ı bozan şeylerin

Dördüncüsü: Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in getirdiklerinden herhangi bir şeye buğzetmek, onu kötü ve çirkin görmektir.

Böyle gören kişi onlarla amel etse bile lâ ilâhe illallah'ını bozmuş ve İslâm dininden çıkmış olur.

Yüce Allah şöyle buyurur:
ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسًا لَّهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُم كَرِهُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ
"Kâfirler ise, helâk olasıcalar, (Allah) onların amellerini boşa çıkarmıştır. Bu, onların, Allah'ın indirdiklerinden hoşlanmamaları sebebiyledir." ki, (Allah da) onların amellerini boşa çıkarmıştır." (Muhammed, 8-9)

La ilahe illallah'ı bozan şeylerin
Beşincisi: Allah ile, O'nun peygamberi ile, kitabı veya dîni ile, dîninin emirleri ve yasakları ile, cennet ve cehennem ile alay etmek, bunları mizah ve eğlence konusu yapmaktır.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
"Derler ki: 'Biz yanlızca dalmış eğleniyorduk.' De ki: Allah ile, O'nun âyetleriyle ve Rasûlüyle mi alay ediyordunuz? Hiç mazeret beyan etmeyin, îmânınızdan sonra kesinlikle kâfir oldunuz." (Tevbe, 65-66)

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَتِ اللَّهِ يُكْفَرُ هَا وَيُسْتَهْزَا بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَفِقِينَ وَالْكَفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

"Kitapta size şöyle indirildi: Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, başka bir söze geçinceye kadar onlarla beraber oturmayın. Eğer böyle yapmaz da (onlarla devam ederseniz) siz de o zaman onlar oturmaya gibisiniz. Allah bütün kâfirleri ve münâfıkları cehennemde toplayacaktır. (Nisa, 140)

İster vacib ister müstehâb olsun Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in sünnetleriyle, bu sünnetleri tatbik ettiği için onların ehliyle alay etmek, sakalla, paçaların kısa olmasıyla ve peçeyle dalga geçmek de buna dahildir.

Yüce Allah şöyle buyurur:

و إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ وَإِذَا أَنقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمُ أنقَلَبُوا فَكِهِينَ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلاء لَضَالُّونَ

فَالْيَوْمَ الْكُفَّارِ أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ (فاليوم الَّذِينَ آمَنُوا مِن الكفار يضحَكُونَ عَلَى الْأَرَابِكِ يَنظُرُونَ هَل ثُوبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

"O mücrimler, müminlere gülerlerdi. Onlarla karşılaştıklarında kaş göz ederek dalga geçerlerdi. Ailelerinin yanına döndüklerinde keyifle dönerlerdi. Onları gördüklerinde, 'bunlar şaşırmış ya hu' derlerdi. Halbuki onların üzerine denetleyici olarak gönderilmemişlerdi. İşte bugün de müminler koltuklar üzerinde bakınır ve kâfirlere."

gülerler. Kâfirler yaptıklarının cezasını bulurlar mıymış?" (Mutaffifin, 29-36)

Lâ ilâhe illallah'ı bozan şeylerin

Altıncısı: Sihirdir.
Yüce Allah şöyle buyurur:
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ
"Süleyman kafir olmadı, ancak şeytanlar kâfir oldular. İnsanlara sihri öğretiyorlardı." (Bakara, 102)

Yani sihir öğretmek küfürdür.
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تكفر
"Onlar, 'Biz bir imtihanız, sakın kafir olma!' demedikçe kimseye öğretmezlerdi." (Bakara, 102)

Yani sihir öğrenmek küfürdür.
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَنهُ مَا لَهُ فِي الآخِرَة مِنْ
"Onu satın alanların ahirette hiçbir nasîbi olmadığını biliyorlardı." (Bakara, 102)

Yani sihri öğrenmek, öğretmek, yapmak ve yaptırmak küfürdür. Kişi bunlarla lâ ilâhe illallah'ını bozup, İslâm dininden çıkar.

Lâ ilâhe illallah'ı bozan şeylerin
Yedincisi: Müşrikleri dost edinmek ve müminlere karşı onlara destek olmaktır.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَمَن يَتَوَهُم مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُم
"Sizden kim onları dost edinirse, o da onlardandır." (Mâide, 51)

Lâ ilâhe illallah'ı bozan şeylerin;
Sekizincisi: Dîndeki mertebeleri ne olursa olsun bazı insanların Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem'in şerîatının dışına çıkabileceğini, onların diğer sıradan insanlar gibi şerîatın kurallarına uyma zorunluluğunda olmadıklarını kabul etmektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا
"De ki: Ey insanlar! Ben Allah'ın hepinize gönderilmiş bir Rasûlüyüm." (A'raf, 158)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ حَيًّا مَا وَسِعَهُ إِلا أَنْ يَتْبَعَنِي».
"Allah'a yemin olsun ki, Mûsâ eğer yaşıyor olsaydı, bana uymaktan başka bir seçeneği olamazdı." (Ahmed)

Şeriatın emir ve yasaklarını çiğneyerek küfür ve şirk sözleri söyleyen tasavvuf büyüklerinin, müzik aletleriyle raks ederek Allah'a ibâdet ettiğini iddia eden zındıkların, necâsetten temizlenmeyi bile akledemeyen mecnunların ve saz çalıp türkü söyleyen aşıkların Allah'ın velî kulları olduklarına veya bunları yapmayla beraber velî olabileceklerine inanmak da buna dâhildir.

Lâ ilâhe illallah'ı bozan şeylerin
Dokuzuncusu: Dîn ile ilgilenmeyip, onun aslını öğrenip yaşamayı umursamayarak, Allah'ın dîninden yüz çevirmektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِرَ بِـَٔايَـٰتِ رَبِّهِۦ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَآ إِنَّا مِنَ ٱلْمُجْرِمِينَ
"Kendisine rabbinin âyetleri hatırlatılıp da sonra bunlardan yüz çevirenden daha zâlim kim vardır? Muhakkak ki biz, mücrimlerden intikam alacağız." (Secde, 22)

Lâ ilâhe illallah'ı bozan bu şeylerde, bunları şaka veya ciddi olarak ya da korkarak veya elde etmek istediği bir şey uğruna işleyenler arasında bir fark yoktur. Bunlardan birisini işleme konusunda tek geçerli mazeret, mu’teber olan ikrah, yani zorlamadır.

Yüce Allah şöyle buyurur:
مَن كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ، إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَٰكِن مَّن شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
"Sadece kalbi îmânla mutmain olduğu halde ikrah altında olanlar hariç, kim îmânından sonra kâfir olur ve göğsünü küfre açarsa, onlara karşı Allah'tan bir öfke ve onlar için büyük bir azab vardır." (Nahl, 106)

Âyette küfür sözü söyleyen veya küfür ameli işleyenler iki kısma ayrılmıştır.

Birincisi: Bunu ikrah altında yapanlar. Bunlar, kalpleri îmânla mutmain olma şartıyla mazurdurlar.
İkincisi: Bu küfür sözleri ve amellerini ikrah dışında herhangi başka bir sebeple yapanlar.

Bunlar ister şaka ister ciddi olsun, ister korkarak ister bir beklentiyle olsun, bu söylediklerine ve yaptıklarına kalpleriyle ister i'tikâd etsin isterse etmesinler, bu âyetin nassına göre göğüslerini küfre açmış ve îmânlarından sonra kâfir olmuş olurlar. Kalpteki i'tikâdda ise, ikrâh dâhil hiçbir şey mazeret olmaz.

LA İLÂHE İLLALLAH'IN GEREKTİRDİKLERİ

La ilahe illallah'ın gerektirdikleri, bu kelimeye i'tikâd etme ile aralarında lüzum bağı olan şeylerdir. Yani, bu kelimeye i'tikâd edilmişse, zarûrî olarak bunlar da vardır ve eğer bunlar yoksa bu kelimeye de zarûrî olarak i'tikâd edilmemiştir, demektir. Lâ ilâhe illallah'a i'tikâd ettikten sonra yapılması gerekenler ise, bir sonraki bahiste "Lâ ilahe illallah'ın Hakları” başlığı altında zikredilecektir.

La ilahe illallah'ın gerektirdiği veya istilzâm ettiği şeylerin **Birincisi: Allah'ın dışında ibâdet edilen, ataların taptığı her şeye ibâdeti terketmektir.**

Yüce Allah şöyle buyurur:
قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ، وَنَذَرَ مَا كَانَ يعبُدُ اباؤنا
"Dediler ki: Bize, tek başına Allah'a ibadet edelim ve atalarımızın ibadet ettiği şeyleri bir kenara bırakalım diye mi geldin?" (A'raf, 70)

"Atalarımızın ibadet ettiği şeyleri bir kenara bırakalım."
"Lâ ilâhe"yi, yani nefyi,
Tevhid kelimesi lâ ilâhe illallah "Tek başına Allah'a ibâdet edelim" de
"İllallah"ı, yani isbâti tam karşılar.

Öyleyse lâ ilâhe illallah'ın gereği, ataların ibâdet ettiği her şeyi bir kenara bırakıp, tek başına Allah'a ibâdet etmektir.

İkincisi: Allah'a ibâdet etmektir.
Yani putlara ve kabirlere ibâdet etmiyor olmak yeterli değildir. Bununla beraber Allah'a ibâdet etmek de gereklidir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ هُمُ البشرى
"Tağûta ibâdet etmekten sakınıp, Allah'a yönelenler var ya, işte müjde sadece onlar içindir." (Zümer, 17)

"Tağûta ibâdet etmekten sakınmak"
"Lâ ilâhe"yi, yani nefyi,
"Allah'a yönelmek" de "Illallah"ı, yani isbâtı tam karşılar.
Müjde, bu ikisini birden gerçekleştirenler içindir.

Üçüncüsü: Allah'ın dışında ibâdet edilen şeylere ve onlara ibâdet edenlere düşmanlık etmektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ (أَنتُمْ وَءَابَاؤُكُم الأَقدمُونَ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ العَلَمِينَ
"(İbrâhîm) dedi ki: Sizin de, geçmiş atalarınızın da ibâdet ettiği şu şeyler var ya, işte onlar benim düşmanımdır, âlemlerin rabbi müstesna." (Şuara, 76-77)

"Sizin de geçmiş atalarınızın da ibâdet ettiği şu şeyler var ya, işte onlar benim düşmanımdır." "Lâ ilâhe"yi, yani nefyi tam karşılar.
"İlla Rabbe'l âlemîn/âlemlerin rabbi müstesna" da, "İllallah"ı yani isbâti tam karşılar.

Öyleyse lâ ilâhe illallah'ın gereği, âlemlerin rabbi olan Allah dışında ibâdet edilen her şeye düşmanlık etmektir.
وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وحده
"Siz, bir tek olarak Allah'a îmân edinceye kadar sizinle bizim aramızda ebedi bir düşmanlık ve nefret baş göstermiştir." (Mumtehine, 4)

Dördüncüsü: Allah'tan başkasına ibâdet edenleri tekfir etmektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
قلْ يَتَأَيُّهَا الْكَفِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

"De ki: Ey kâfirler! Ben sizin ibâdet ettiğiniz şeylere ibâdet etmem." (Kâfirûn, 1-2)

Yani, siz o şeylere ibâdet ettiğiniz için kâfirlersiniz.

Beşincisi: Tâğûta muhakeme olmak istemeyi terketmektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ.
"Sana indirilene ve senden önce indirilenlere îmân ettiğini iddia edenleri görmedin mi? Onu inkâr etmekle emrolundukları halde, tâğûta muhakeme olmak istiyorlar." (Nisâ, 60)

Yani tâğûta muhakeme olmak isteyenlerin îmânları gerçek değil sadece iddiadır.

Altıncısı: Allah'tan başka helâl ve harâm koyucular kabul etmemektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
أَمْ لَهُمْ شُرَكَاؤُا شَرَعُوا لَهُم مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنُ بِهِ اللَّهُ
"Yoksa onların, dinden kendileri için Allah'ın izin vermediği şeyleri şerîat kılan ortakları mı var?" (Sara, 21)

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ
"Hahamlarını ve rahiblerini Allah'ın yanı sıra rabbler edindiler." (Tevbe, 31)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem âyeti şöyle tefsîr etmiştir:
«أَلَيْسَ كَانُوا يُحِلُّونَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَتُحِلُّونَهُ وَيُحَرِّمُونَ عَلَيْكُمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَتُحَرِّمُونَهُ؟ قَالَ: فَتِلْكَ عِبَادَتُهُمْ»
“Allah'ın haram kıldığı şeyleri size helal ediyorlardı, siz de onları helal kabul ediyordunuz. Allah'ın helal kıldığı şeyleri de size haram ediyorlardı, siz de haram kabul ediyordunuz. Öyle değil mi? İşte bu, onlara ibâdet etmektir." (Ahmed)

Yedinci Emri: Şeriatın bütün emir ve yasaklarını iltizâm etmektir.

Yani dinin bütün vaciblerini, müstahaklarını, haramlarını, mekruhlarını ve mübahlarını kendisi için lâzım ve bağlayıcı olarak kabul etmektir. Bunları yerine getirmek ise bir sonraki bahiste, La İlâhe Illallah'ın Hakları başlığı altında zikredilecektir.

LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN HAKLARI

La ilahe illallah kelimesinin, bu kelimeyi kabûl edenlere yüklediği bazı sorumluluklar vardır. Kişinin bu sorumlulukları yüklendiğini kabul edip, onları kendisi için lâzım ve bağlayıcı görmesi "Lâ ilâhe illallah'ın Gerektirdikleri" ne dâhildir. Bunları yerine getirmek ise "Lâ ilâhe illallah'ın Hakları" na dâhildir.

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur:
أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا الله، فَإِذَا قَالُوهَا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى
"İnsanlar lâ ilâhe illallah deyinceye kadar, onlarla savaşmam emredildi. Eğer onu derlerse, kanlarını ve mallarını benden korumuş olurlar. (la ilahe illallah'ın) hakları ise bundan müstesnadır. Hesapları da Allah'a kalmıştır.” (Buhârî, Müslim)

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem, lâ ilâhe illallah'ı söylemeyle koruma altına alınan can ve mal güvenliğini, onun bazı haklarına bağlamıştır.

Her birisi, can güvenliğinin şartı olmamakla beraber, Şerîatın bütün emir ve yasakları, yani bütün farzları ne getirip bütün haramlardan kaçınmak, lâ ilâhe illallah'ın

haklarındandır. La ilahe illallah'ın haklarının en büyüğü namaz ve zekât'tır.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَمَا أمروا إلا ليعبُدُوا اللهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَوَةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَوةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ
"Onlara sadece, dini Allah'a hâlis kılıp hanifler olarak O'na ibadet etmek, namazı kılmak ve zekâtı vermek emrolunmuştu. Dosdoğru din işte budur." (Beyyine, 5)

"Dîni Allah'a hâlis kılıp hanifler olarak O'na ibâdet etmek" lâ ilâhe illallah'tır.
"Namazı kılmak ve zekâtı vermek" de la ilahe illallah'ın en büyük haklarıdır.

Bu hakların en büyüğü olan namazı terk etmek, doğru olan görüşe göre kişiyi İslâm dîninden çıkarır.
«إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكَ الصَّلَاةِ»
"Kişi ile küfür ve şirk arasında namazı terk etme vardır." (Müslim)

Yani, namazı terk eden kişi ile kâfir ve müşrik olma durumu arasındaki ilişki önemlidir.
Tevhid kelimesi la ilahe illallah arasında bir engel kalmamıştır. Dolayısıyla,

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem'in de buyurduğu gibi:
«فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ»
"Onu terkeden kâfir olur." (Tirmizî, Nesai, İbn Mâce)

كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرَوْنَ شَيْئًا مِنْ الْأَعْمَالِ تَرْكُهُ كُفْرٌ غَيْرَ الصَّلَاةِ».
"Nebi sallallahu aleyhi ve sellem'in ashâbı, namazdan başka bir amelin terkini küfür olarak görmezdi." (Tirmizî)

Sahâbeden bunun aksini söyleyen de bilinmemektedir. Bundan dolayı İshak b. Rahûye, Eyyûb es-Sahtayanî ve Muhammed b. Nasr el-Mervezî gibi imamlar, bunu onların icmâsı olarak nakletmektedir.

Namazı terk edenin öldürüleceği âlimlerin cumhurunun görüşüyken, ölümle burun buruna geldiği halde kılmamakta diretenin kâfir olduğu, tek kelime ile Ehl-i Sünnet'in icmasıdır.

Lâ ilâhe illallah'ın namazdan sonra en büyük hakkı olan zekâtı vermeyenlerle savaşmak da sahâbenin icmasıdır.

Ebu Bekir es-Sıddık radıyallahu anhu der ki:
وَاللَّهِ لَأُقَاتِلَنَّ مَنْ فَرَّقَ بَيْنَ الصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ، فَإِنَّ الزَّكَاةَ حَقُّ الْمَالِ، وَاللَّهِ لَوْ مَنَعُونِي عِنَاقًا كَانُوا يُؤَدُّونَهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَقَاتَلْتُهُمْ عَلَى

منْعه.
"Namaz ile zekâtın arasını ayırt edenlerle, Allah'a yemin olsun ki savaşacağım. Zira zekât malın hakkıdır. Vallahi Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'e verdikleri bir oğlağı bile bana vermemezlik ederlerse, bundan dolayı onlarla savaşacağım." (Buhârî, Müslim)

Ebu Bekir es-Sıddık radıyallahu anhu bundan dolayı onlarla savaşmış, sahâbenin tamamı da ona muvâfakat etmiştir.
Lâ ilâhe illallah'ın en önemli haklarından bir tanesi de, Allah'ın kelimesini, tevhîdini ve lâ ilâhe illallah'ı en yüce yapmak için Allah yolunda cihad etmektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
وَقَتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ
"Hiçbir fitne kalmayıncaya ve din tümüyle Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın." (Enfal, 39)

"Fitne kalmayıncaya", şirk kalmayıncaya kadar demektir. Bu da "Lâ ilâhe"yi, yani nefyi tam karşılar.
"Din tümüyle Allah'ın oluncaya", bütün ibadetler sadece Allah'a yapılıncaya kadar demektir. Bu da "İllallah", yani isbatı tam karşılar.

Yüce Allah şöyle buyurur:
قُلْ إِن كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَجُهُ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَلُ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ، فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَسِقِينَ
"De ki: Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabalarınız, kazandığınız mallar, bozulmasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, eğer sizin için Allah'tan, Rasûlünden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, o zaman Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah fasıklar topluluğuna hidayet etmez." (Tevbe, 24)

Lâ İlāhe Illallah'ın Haklarından bir tanesi de, i'tikâd ve amelleri terk edilen müşriklerin bedenlerini ve yurtlarını da terk ederek hicret etmektir.

Yüce Allah şöyle buyurur:
قَالُوا أَلَمْ تَكُن أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَا جِرُوا فِيهَا
“(Melekler) der ki: Allah'ın arzı geniş değil miydi, orada hicret etseydiniz ya!” (Nisa, 97)

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي *عَسَى أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا
فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا
“(İbrâhîm dedi ki:) 'Sizden ve Allah'ın dışında ibadet ettiklerinizden ayrılıyorum. Rabbime dua ediyor ve O'na dua etmeyle bedbaht olmayacağımı umuyorum.' (İbrâhîm) onlardan ve Allah'ın dışında ibâdet ettikleri şeylerden ayrı-

linca, ona İshak'ı ve Ya'kûb'u bağışladık. Hep- sini de peygamber yaptık.” (Meryem, 48-49)

يَعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِيَّيَ فَاعْبُدُونِ
“Ey îmân eden kullarım! Benim arzım geniştir. Öyleyse sadece bana ibâdet edin.” (Ankebut, 56)

Yani sadece bana ibâdet etmek demek olan lâ ilâhe illallah uğruna yurtlarınızdan çıkmanız gerekirse bunu yapın.

Nebi sallallahu aleyhi ve sellem de şöyle buyurur:
أنا بريءٌ مِن كُلِّ مُسْلِمٍ يُقِيمُ بَيْنَ أَظْهُرِ الْمُشْرِكِينَ.
"Ben müşrikler arasında ikamet eden her müslümandan beriyim." (Ebû Dâvûd, Tirmizî)

Lâ ilâhe illallah'ın haklarından bir tanesi de, bu büyük nimetin şükrünü edâ edip onun üzerinde sâbit kalabilmek için lâ ilâhe illallah'ın öğrenilmesi, öğretilmesi ve yayılması için Allah yolunda infak edip para harcamaktır.

Yüce Allah şöyle buyurur:
يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنصُرُوا اللهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ
"Ey îmân edenler. Allah'a yardım ederseniz Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar." (Muhammed, 7)

Yani Allah'ın dînine, dîninin aslı ve esası olan tevhîde ve lâ ilâhe illallah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve sizi dîninde ve tevhîdinde sâbit tutar.

Yüce Allah şöyle buyurur:
هَاأَنتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَونَ لِتُنفِقُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ فَمِنكُم مَّن يَبْخَلُ وَمَن يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَن نَّفْسِهِ.
وَاللّهُ الْغَنِيُّ وَأَنتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُم
"İşte sizler Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz. Bazılarınız da cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse kendisine cimrilik etmiş olur. Allah zengin siz ise fakirsiniz. Eğer sırt çevirirseniz başka bir topluluğu sizin yerinize geçirir. Ayrıca onlar sizin gibi (cimri) de olmazlar." (Muhammed, 38)

Lâ ilâhe illallah'ın rükunlarını ve şartlarını yerine getirip Islâm'a giren kişi, onun en büyük hakları olan namazı ve zekâtı da edâ ettikten sonra cihâd ile canından, hicret ile yurdundan ve infâk ile malından vazgeçerek, bu büyük amellerle îmânını tasdik edip, lâ ilâhe illallah' da sâdık olduğunu göstermiş olur.

LÂ İLÂHE İLLALLAH'IN TAHKÎKİ

Lâ ilâhe illallah'ın tahkiki; kişinin dînini her türlü şirk, bidat ve maʾsiyet şâibesinden arındırıp, tevhîd, sünnet ve taat üzerinde istikâmet üzere olmasıdır.

Lâ ilâhe illallah'ın aslı, yani hiçbir şeyi O'na ortak etmeden sadece Allah'a ibâdet etmek yerine getirildikten sonra bunun tahkîk edilmesi iki mertebedir.
Lâ ilâhe illallah'ı tahkik etmenin birinci mertebesi; vâcib olan tahkîktir.

Vâcib olan tahkîk dört şeyi terketmeyle gerçekleşir:

1. Küçük şirki terk etmek. Büyük şirki terketmek ise lâ ilâhe illallah'ın tahkîki ile değil, aslı ile ilgilidir.
2. Bid'atleri terk etmek.
3. Vâciblerde gevşekliği terk etmek.
4. Günahlara israr etmeyi terk etmek.

Yüce Allah şöyle buyurur:
إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِم وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاء بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ)
Rabbimiz Allah'tır deyip sonra istikamet üzere olanlar için bir korku yoktur. Onlar mahzun da olmayacaklar. Onlar yaptıklarına karşılık için- de ebedi kalacakları cennetin halkıdır." (Ahkâf, 13-14)

"Rabbimiz Allah'tır" demek, lâ ilâhe illallah'ın aslını gerçekleştirmek, yani hiçbir şeyi O'na ortak etmeden sadece Allah'a ibâdet etmektir.
"İstikâmet üzere olmak" da vâcibleri yerine getirip harâmları terk etmektir.

Tevhid'in aslını yerine getirdikten sonra, küçük şirki, bidatleri ve günahlara ısrar etmeyi de terkeden kişi, lâ ilâhe illallah'ın vacib olan tahkîkini yerine getirmiş olur.
Lâ ilâhe illallah'ı tahkik etmenin ikinci mertebesi müstehâb olan tahkîktir.

Müstehâb olan tahkîk de şu dört şeyi terk etmeyle gerçekleşir:
1- Mekruhları terk etmek.
2- Şüpheli şeyleri terk etmek.
3- Fuzûlî mübahları terk etmek.
4- Allah'tan başkasından istemeyi terk etmek.

Tevhid'in aslını yerine getirdikten sonra, küçük şirki, bidatleri ve günahlara ısrar etmeyi terkedip, Lâ ilâhe illallah'ın vâcib olan tahkikini gerçekleştiren kişi, mekruhları, şüpheli şeyleri, fuzûlî mübahları ve Allah'tan başkasından istemeyi de terkederse, lâ ilâhe illallah'ın müstehâb olan tahkîkini de yerine getirmiş olur.

Bunun hakikatı, sevgi, korku ve ümitle ruhun sadece Yüce Allah'a yönelmesi ve ihlâs, tazim ve zillet ile sadece O'na ibâdet etmesidir. Kalbin Allah'tan başkasına teveccüh, itimad ve tealluk etmemesi, O'ndan başkasına korku ve ümit beslememesidir. O'ndan başkasından bir istek ve beklenti içinde olmaması, O'ndan başkasını irâde etmemesidir.

Sevdiği zaman Allah için sevmesi, buğzettiği zaman Allah için buğzetmesi, sevindiğinde O'nun için sevinip, öfkelendiğinde O'nun için öfkelenmesidir. O'nun için alması, O'nun için vermesi ve O'nun için men etmesidir.

Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurur:
"مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ".
"Kim Allah için sever, Allah için nefret eder, Allah için verir ve Allah için alıkoyarsa, îmâni tamamlamış olur."
(Ebû Dâvûd, Tirmizî)

Konuşursa O'nun için konuşur, susarsa O'nun için susar, kıpırdarsa O'nun için kıpırdar.
Saadet ve mutluluğun en büyüğünü O'nu anmakta, şekâvet ve bedbahtlığın en büyüğünü de O'ndan gafil kalmakta görür.

O'nu sadece lütuf, ihsân ve in'am ile bilirken, kendini sadece taksîr, isyân ve nankörlükle tanır. Her nimeti O'nun kereminden ve fazlından bilip, her nikmeti kendi günahlarından ve O'nun adaletinden sayar.

O'nun emirlerinde kulluğunu bilip imtisâl eder. Verdiği nimetlerinde kulluğunu bilip şükreder. Musibetlerinde kulluğunu bilip sabreder. Kusurlarında kulluğunu bilip istiğfar eder.

Alnının her daim O'nun elinde olduğunu, üzerinde O'nun hükümlerinin geçtiğini görüp, kendisi için her ne takdir etmişse ya lütfundan ya adlinden diyerek kulluğunu yaşar. İmam Muhammed b. Abdulvahhab Kitâbu't-Tevhid de şöyle der:

Tevhidi tahkik eden, hesapsız cennete girer.

KASİDE VE ŞİİR

Mukaddime

Hamd ederek Allah'a, başlıyor bu beyitler
Her işin başı gibi, hâlis olsun niyyetler

Salât u selâm olsun, âline Muhammed'in
Tâ kıyâmete kadar, etbâına Ahmed'in

Katılmak arzusuyla, o mübârek kervana
Teksîf edip himmeti, nusret için îmâna

Birkaç beyit yazmalı, tevhîd ile sünnete
Şükrünü edâ için, o en yüce ni'mete

Tevfîk ile yardımı, dileyerek Allah'tan
O'na sığınıyorum, hata ile günahtan

Tevhîdin Önemi

Cennetin anahtarı, urvetu'l-vuskâ odur
İlk vâcibi kulların, sözlerin sonu odur

İbrâhîm'in milleti, Nûh'un çağrısı odur
Muhammed'in daveti, mücâdelesi odur

Yeryüzü ve semâlar, onun için varoldu
Tahakkuk eden onu, kalpler îmânla doldu

Onun ile indirdi, kitâbları dînleri
Yarattı onun için, insanları cinleri

O emirle gönderdi, her bir elçiyi Allah
Emredin kavminize, lâ ilâhe illallah

O'na ibâdet edin, tâğûtlardan kaçının
Başka ilâhınız yok, bir tek O'na tapının

İbrâhîm'in kavmine, odur bıraktığı şey
Müşrikler ona dedi, bu ne acayip bir şey

Onu söyleyenleri, Mekke'liler taşladı
Ebedî aramızda, bir düşmanlık başladı

Ehl-i Kitâb'a dedi, ortak bir söze gelin
Sebât bulun onunla, kabrinizde sevinin

Kılıçlar onun için, çekildi kınlarından
Bu uğurda sahâbe, kovuldu yurtlarından

Bölündü iki hizbe, bu nedenle insanlar
Takvâ kelimesini, deyince inananlar

Bir gurup ebediyyen, cehennemde yanacak
Ne serinlik var onda, ne de yer var kaçacak

Cehenneme harâmdır, Rabbe onunla varan
Nakşederek kalbine, beraatını alan

Çıkacak cehennemden, cürmü semâya varsa
Îmânına eğer ki, zulüm bulaşmamışsa

Ona yardım edersek, razı olursa Allah

Nasiptir son nefeste, lâ ilâhe illallah
Rubûbiyet ile Ulûhiyete Mukaddime

Nasıl birledinizse, tevhîd ile mülkünde
Nasıl şeriki yoksa, hesap ceza gününde

Yoksa O’ndan gayrısı, yaşatan ve öldüren
Yaratan her zerreyi, kâinatı çeviren

Rabbi ibâdetinde, tevhîd edin öylece
Her birine küfredip, tâğûtların böylece

Rab ise rızkı ile, terbiye eden bizi
Hak eden bir tek O, hâlis ibâdetimizi

Kelime-i Tevhîdin Ma’nâsı

İlâh yok O’ndan başka, hak ile tapılacak
Her neviyle ibâdet, yalnız O’na olacak

Ne Peygamber ortağı, ne sâlih kul, ne melek
Âlemlerin Rabbini, tevhîdle birleyerek

İbadet Çeşitleri

Duayı tevekkülü, sığınmayı haşyeti,
Korkuyu muhabbeti, adağı ve rahbeti

Huşuyu inâbeti, recâ ile rağbeti
Sadece O’ndan iste, sade O’ndan medeti

Lâ ilâhe illallah'ın Şartları

Önce ***ilim*** gerekir, sonra ***yakîn*** olmalı
Sonra kalbin tastamam, ***muhabbetle*** dolmalı

Def et her türlü şirki, kalpten bir ***ihlâs*** ile
Karşıla bu gerçeği, ***kabûl*** ile ***sıdk*** ile

Şart-ı ***inkiyâd*** ile, eğeceksin boynunu
Bozacaksın her çeşit, tâğûtların oynunu

Bir de ***küfr***etmen lâzım, O hariç her ilâha
Tâ ki hâlis kılasın, ibâdeti Allah'a

Lâ ilâhe illallah'ın Rukünleri

Tek başına bir isbât, şerîke mâni olmaz
Nefyedersen sadece, orda îmân bulunmaz

Nefy ile isbât ile, tamamla tevhîdini
Sakın ha yüz çevirme, öğren tevhîd dînini

Bâtıl ma'bûdlardan, nefyet ibâdetini Yalnız
Allah'a dayan, ümid et rahmetini

Teveccühün kalmasın, küfreyle tâğûtlara
İnâbet et Rabb'ine, başkaldırıp putlara

İbâdet ve Rukünleri

Hudu ile zül ile, ta'zîm ve iclâl ile
Teellüh etsin kalbin, İslam ile Rabbine

Korkuyla ümit edip, O'na yönel sadece
Muhabbetle tam olur, ibâdetin böylece

Şirk

Aç gözünü dikkat et, birde bunun zıddı var
Olmasa tersi eğer, bilinemez eşyalar

Öğrenmek gerek şerri, ta ki ondan kaçasın
Yoluna mücrimlerin, gözünü dört açasın

Hakların en büyüğü, eğer Rabb'in hakkıysa
İbâdetine eğer, biraz şirk bulaştıysa

Boşa gider her amel, emeğin hebâ olur
Giremezsin cennete, cehennem me'vâ olur

Hüsran olur âhiret, yok yardımcı zâlime
Ne de şefaatçi var, malı mülkü nâfile

Oysa Hak rahmet eder, bağışlar her cürümü
Bir tek şirki affetmez, o en büyük zulümü

Kaçınmak istiyorsan, belle hakikatini
Gayrısından Allah'ın, nefyet ibâdetini

Tesviye etmek demek, Rab ile gayrısını
Başkasına da vermek, sevginin aynısını

Şirkte ortak payda var, yapılan ibâdette
Allah'tan başkasını, kattığın her niyyette

Çağırsan dua ile, Rabb'inden medet umup
Sonra aynı nidâyı, bir başkasına sunup

Yakınlaşmak istesen, Rabb'ine kurban kesip
Kurban etsen bir şeyi, sonra türbeye gidip
Bak ortak ediverdin, o başkayı Rabb'ine
İşte buna şirk denir, nankör olma Rabb'ine

İslâm'ı Bozan Haller

Şirktir on şeyin ilki, nakzeyleyen İslâm'ı
En yayılmış tehlike, kâfir eden insanı

Anlattık sana şirki, daha önce bil diye
Kurban kesmek örneğin, cinnîye ve türbeye

Vasıtalar addedip, Allah ile araya
Sefihçe yönelenler, ölülere duaya

Üçüncüsü kâfirden, saymamak müşrikleri
Şüphe etmek küfründe, görerek kardeşleri

Başkasının yolunu, daha çok benimseyen
Muhammed'in yolundan, ahkâmından, hedyinden

Getirdiği bir şeye, Rasûl'ünün buğzetse
Küfre girer bununla, velev ki amel etse

Sevâbıyla Allah'ın, cezasıyla eğlenen
Rasûl'ün getirdiği, dîniyle alay eden

Yedincisi sihirdir, tevellî peşindeki
Müslüman aleyhine, desteklemek müşriki

İnsanların bazısı, çıkabiliyor sanan
Muhammed'in dîninden, muaf diye inanan

Yüz çevirmek dîninden, Allah'ın onuncusu
Tamam oldu böylece, nâkızın sonuncusu

İsim ve Sıfat Tevhîdi

Kendini ne şekilde, vasfetmişse Yaradan
Rasûlü ne sûrette, bahsediyorsa O'ndan

Böylece inanırız, ta'tîli reddederek
O'nu tenzîh ederiz, temsîli nefyederek
Nasıllığı bilinmez, mechûldür bize tekyîf
Bozan saf akîdeyi, te'vîl denilen tahrîf

Ne isim, ne âyette, yöneliriz ilhâda
Tenzîh etmeden misli, kalkışanlar isbâta

İsbâtı teşbîh sanıp, meyledenler ta'tîle
Te'vîl elbisesini, giydirerek tahrîfe

Selef'i Rasûlleri, karşısına alarak
Rabbin sıfatlarını filozoftan sorarak

İlim ve hikmet ile, vasfedenler halefi

Cuhelâ sayıyorlar, tefvîd ile Selef'i

Oysa kendi nefsini, O'dur en iyi bilen
Kim var ki sözü O'ndan, daha güzel söyleyen?

Kavli en sâdık olan, kim ola O'ndan gayrı?
Dengi yok, benzeri yok, mahlûkâtından ayrı

Rasûller de sıdk ile, haber vermişse O'ndan
Muhâlifin sözünden, münezzehtir O sübhan

Rabbimiz de razıdır, sâlih selefimizden
Temessük edip ona, yürüyoruz bu izden

Mezhebimizin özü, isbatun bilâ temsîl
Muharriften farkımız, tenzihun bilâ ta'tîl

Bazı Zâtî ve Fiilî Sıfatlar

Biliriz Rabbimizi, fevkinde mahlûkâtın
Üstünde uluvv ile, yedi kat semâvâtın

Yeri göğü yaratıp, istivâsı arşına
Yükselerek üstüne, kurulmuştur tahtına

Yeryüzü semâsına, nuzûl eder her gece
Mahlûk değildir sözü, konuşur dileğince

Kelâmı harf iledir, hem ses ile nidâsı
İzârı azâmettir, kibriyadır ridâsı

Celâl ve ikrâm ile, muttasıf olan yüzü
A'ver değil Rabbimiz, isbât et iki gözü

Mahlûkâtı koyarak, parmakların ucuna
Semâvâtı dürerek, alıp sağ avucuna

Kullarını hesaba, çekmek için gelince
Melekler huzurunda, saf be saf dizilince

Açılınca incikten, secdeye çağıracak
Üstüne cehennemin, ayağını koyacak

Gazap eder Rabb'imiz, hem de merhametlidir
Hem güler hoşnut olur, bize pek rahmetlidir

Hayâ eder kulundan, ellerini açınca
Ne kadar çok sevinir, tevbesini duyunca

Beraberdir kuluyla, hiçbir şey gizli kalmaz
Hem beraber olduğu, üzülüp mahzun olmaz

Nasıl seyrediyoruz, zahmet olmadan ayı
Dileriz rabbimizden, ziyâde ve Hüsnâ'yı

Kader ve Dört Mertebesi

Kader ile yarattı, Hak teâlâ her şeyi
Reddeden kâfir olur, ezeldeki ***bilme***yi

Budur tertîbe göre, ilk rütbesi kaderin
Yazması gelir sonra, var olacak her şeyin

Dilemesine bağlı, olup olmayacağı
Tüm fiilleri kulun, Hakk'ın ***yarat***acağı

Bilinsin dört mertebe, îmân ile öylece

Kadere tamam olur, îmânımız böylece

Kıyâmet Öncesi Olacakların Tasdîki
Elçinin bildirdiği, bütün melâhim haktır
Öncesinde saatin, fitneler olacaktır
Yanında meleklerin, Meryem oğlu inecek
Hükmedecek İslam'la, Deccâl'i öldürecek

Ye'cûc ve Me'cûc ile, mü'minler savaşacak
Mehdî'nin arkasında, Îsâ namaz kılacak

Bakma inkâr edene, bil ki Mehdî gerçektir
Nasıl inkâr olunur, hadîs-i mütevâtir

Bir duhân çıkacaktır, kıyâmet yaklaşınca
Üç yer göçüp batacak, birbirinin ardınca

Fayda yok anlayana, batıdan doğunca gün
Acele et tevbeye, gelip çatmadan o gün

Kuşluk vakti olunca, Dabbetu'l-Arz çıkacak
Kâfir mü'min o günde, tamamen ayrılacak

Mü'minlerin canları, bir rüzgar ile çıkar
Kıyâmet şerlilerin, üzerlerine kopar

Âhiret Olaylarının Tasdîki

Kabir azâbı haktır, ölü sorgulanacak
Kabirler ya cehennem, ya da cennet olacak

Ölüler kabirlerden, dirilip de çıkacak
N'olacak hâlim diye, şaşkın şaşkın bakacak

Tartmaya amelleri, terâzi konulacak
Mîzânı hafîf gelen, ateşi boylayacak

Yaradan'ın izniyle, şefaat eder Ahmed Makâm-ı
Mahmûddur bu, çıkar ona Muhammed

Her nidânın ardından, Vesîle'yi isteriz Şefaat-i
Uzma'yı, hak ve gerçek biliriz

Toplanacak mü'minler, havzına Muhammed'in
Suyu sütten beyazdır, baldan tatlı Kevser'in

Cehennemin üstüne, bir sırât kurulacak
Yanlarında kancalar, mücrimleri kapacak
Kalbinde zerre kadar, îmân olan çıkacak
Ebediyyen kâfirler, cehennemde yanacak

Vâris olur mü'minler, cennetin bağlarına
Yüksek yüksek evlere, o hûri kızlarına

Hepsinin ötesinde, Yüce Rabb'i görmek var
O en büyük ni'mettir, helâk olur mahrûmlar

Kerâmet
Aldırma aklânîye, haktır inan kerâmet
Büyüğü kerâmetin, sünnette istikâmet

Sahâbe Hakkında

Hürmet et sahâbeye, muhabbet et sevgi duy
Allah'ı razı eden, doğru yollarına uy

Allah seçti onları, nusret için kuluna
İttibâ et sebîle, mü'minlerin yoluna

Yaşanmış fitnelere, bulaştırma dilini
Rahmet etmiştir Allah, sokmamışsa elini

Kulak asma râfizî, pisliğin dediğine
Rasûl'ün ashâbına, küfredenin dîni ne?

Dîndir muhabbetleri, îmândır hem ihsândır
Onlara sövmek nifak, hem küfürdür tuğyandır

Selâmet olsun göğsün, muhâcirle ensâra
Minhâcına onların, ihsânla uyanlara

Ey rabbimiz bize ve, onlara mağfiret et
Kalbimizden onlara, her kötülüğü def et

Yöneticilere İtaat

Başkaldıran hâkime, kıyâm(!) eden hârici
Cehennem köpekleri, tenkit et havârici

Vazifesi müminin, dinleyip etmek tâat
Emrine hükümdarın, uyup etmek itaat
Sultanın emrettiği, mâsiyetse elbette
Olmaz kula itaat, Hakk'a isyan etmekte

Ehl-i Sünnet Vasat Oluşu

Vasattır Ehl-i Sünnet, beyninde fırkaların
Edyânın arasında, tavassutu İslâm'ın

Orta ise bu ümmet, sâir ümem içinde
Ehl-i Sünnet de orta, hâlik firâk içinde

İrcâ ile hurûcun, ortasında dururlar
Amellerini kulun, îmânından sayarlar

Kebâire meyledip, cürüm irtikâb eden
İstihlâl etmeyerek, hudûdu ihlâl eden

Îmânıyla mü'mindir, kebîresiyle fâsık
Kâfir saysa da onu, Hâricî denen mârık

Küfür ile îmânın, arasında menzîle
Şu sapkınların sözü, aklânî Mu'tezile

Mücessime dese de, muharrif Muattile
Hakkın üstü örtülmez, yalan ve bühtân ile

İsbâtı vârid olan, isim ya da sıfattan
Herbirini isbât et, yüz çevirme burhandan

Benzetmeden hâlıkı, luzûm ile tenzîhe
Mahlûka kıyas eden, mümessil Müşebbihe

Dalâlet içindedir, hem cebrî hem kaderî
Adâlet ya rahmettir, Rabbin tüm fiilleri

Yok saymadan büsbütün, kulun irâdesini
Tasdîk eyle Hâlıkın, ezelde bilmesini

Amelimiz de eğer, mahlûksa bizim gibi
Onları da halkeden, kâinatin sâhibi

İki ayrı hâlıkı, ancak mecûsî söyler
Hayır ve şerde sünnî, kadere îmân eder

Muâsır Menhecleri Tanıma

Tanımak istiyorsan, davet eden asrîyi
Yolunda Yaradanın, oturmuş her dâiyi

Sözlerine bakarsan, görürsün hakikati
Nasılda terk ediyor, o en yüce daveti

Yüz çevirir tevhîdden, tefrika iddasıyla
Birde hamasi sözler, mücahid edâsıyla

Anlamaz ki bu davet, mesleği rasûllerin
Büyülemiştir onu, hâli siyasîlerin

İfsâd için diyorsa, cihâda farz-ı ayın
Kendini patlatanı, mücahitlerden sayın

Rabbini bilmez daha, birde kalk cihâda(!) git
Tevhîde davet eden, işte gerçek mücâhit

Hüsn-ü zân et daveti, tevhîd olan kişiye
Bâtıl ehli dururken, ona öfke ne diye

Ağzından meşayıhın, adlarını duyarsan
Başının tâcı olsun, eğer onu bulursan

Ta'n edip meşayıha, diyor ise fitneci
Şahsa velâ değil bu, iyi anla menheci

Bin Baz ile Useymîn, Mukbil ile Albânî
Seleften arda kalan, Nebî'nin vârisleri

Dînini tecdîd eden, imamları ümmetin
Yağız süvarileri, tevhîd ile sünnetin

Görürsen dil uzatan, dînini ittiham et
Hidâyet et ya rabbi, bu ne büyük bir cür'et

Bir de hokkabazı var, kendini âlim sayan
Dalkavuğu ahmağı, aynı kefeye koyan

Kervana katan gibi, hastayı uyuzluyu
Onlara akran sanır, şu câhil Yarpuzlu'yu
Alenen minberlerden, hükkâma sövüyorsa
Difâ edip bid'ati, ehlini seviyorsa

Baş tacı ediyorsa, tekfîr eden ümmeti
Dil uzatan Osman'a, şehîd(!) denen Seyyid'i

Hayâsızca alaya, alırsa selefîyi
Tefrikayı cemaat, sanan gâfil hizbîyi

Ulemâdan addeden, Yûsuf el-Kardâvî'yi
Dalâletin imâmı, Zâhid el-Kevserî'yi

Ehl-i sünnet-i hassa, sayarsa Eş'arî'yi
Müslümanlara kardeş, yaparsa Râfizî'yi

Hecr et bid'at ehlini, selâmet bul dîninde
Yoksa hiç özrün olmaz, o kıyâmet gününde

Aç gözünü dikkat et, işaret ettim sana

Gâfilden yok ümidim, feryadım anlayana

Bitiş

İkâmet ediyorken, Ahmed'in civârında
Tâlib olurkenilme, tevhîdin diyârında

Saferin yirmi beşe, denk gelen gecesinde
Hicretin bin dört yüz, otuz bir senesinde

Tevbe istiğfar edip, sonunda bu sözlerin
Salat u selâm ile, âline Peygamber'in

Merâmım bu kadardı, maksadım hâsıl oldu
Sünneti anlattığım, beyitlerim son buldu

Tevhîd ve Sünnet Kasîde'si adındaki bu beyitlerin nâzımı, ilim ve fazîlet sâhibi değerli hocamız **Emrah Yalçın**'dır. Hâlen Medînetu'n-Nebî ﷺ 'de ikâmet eden hocamıza aittir.